

KYYHKYNEN

Kyyhkynen 1/2011

2	SISÄLTÖ	12	NIIN MITES TEIDÄN LAIVAREISSU?
3	PÄÄKIRJOITUS: PEUKKU POIS KÄMMENEN KESKELTÄ!	14	KUPPONEN RETALEEN SEURASSA: PINTANDWEFALL
4	PUHEENJOHTAJISTON AVAUTUMINEN	17	VIERASMAA: TUTKIVAA JOURNALISMIA
5	TYT:N 158. VUOSIJUHLA: JÄRJESTÄJÄN NÄKÖKULMA	18	TEOLOGI, NÄIN MENESTYT YÖSSÄ
6	SOSIAALISEN MEDIAN METSÄSTYS	20	FILOSOFIN PEUKALO
8	PILATUS JR. : NEUKKU PYSTYYP'	22	RETROPELIKORNERI
8	HYYS:TÄ PÄIVÄÄ!	23	SARJAKUVAT
9	HEI, ME LIFTATAAN!		
11	MIKSI JUMALA LOI PEUKALON (JOS LOI)?		

Kirkossa on meneillään poikkeuksellisen kiinnostava vuosi

HALUATKO perehtyä kirkon ja seurakuntien tilanteeseen?

TAHDOTKO pysyä ajan tasalla kirkkopoliitiikan kiemuroista, päivän polttavista puheenaiheista ja vallitsevasta mielipideilmastosta?

KAIPAATKO tietoa alasi avoimista työpaikoista?

Kotimaa on jokaisen teologian opiskelijan **tuore ja monipuolinen tietolähde**. Se kertoo kirkon ja seurakuntien asiat laajemmin kuin mikään muu lehti. Se herättää keskustelua **arvoista**, jotka tämän päivän Suomessa vallitsevat.

Teologisen tiedekunnan opiskelijana saat Kotimaa-lehden -50%!

Hyödynnä
etusi!

- 50 %

12 kk

49,50€

(norm. 99€)

TILAUKSET

Soita

p. 020 754 2333 Kotimaa-yhtiöt asiakaspalvelu ma-pe klo 8-16

Lankaverkosta: 8,21 senttiä/puhelu + 6,9 senttiä/ minuutti,

Matkapuhelimesta: 8,21 senttiä/puhelu + 14,9 senttiä/ minuutti

Lähetä sähköpostia

tilauspalvelut@kotimaa.fi

Mainitse viestissä tarjous-
tunnus KY10

Peukku pois kämmenen keskeltä!

Tämän päivän hyvät eväät ovat akateemisen tien matkaajalla vähissä. Kannettavia metodisia apparaatteja sekä tietoa riittää, mutta mikä on ihmisen matkata, kun väsymyksen koittaessa kaikki repusta kaivettu maistuu muovilta tai aiheuttaa keskenkäyneen kotikaljan omaista ärtynyttä ummetusta. Soisihan tuota kuitenkin saattaa myös järkeville kansakulkijoille välillä virkistävää välipalaa ja älyvapaata kelluntaa. Mitäpä jos kerrankin tiedostamisesta kiiltävät lasimme saisivat osakseen halkeaman jos toisenkin, tai edes ansaitun likatahran?

Tähän toiveeseen Kyyhkynen lehahtaa ylitsenne ja pudottaa mustavalkean lastinsa linsejänne sumentamaan! Ensimmäiseksi mittailtavaksi nouskoon peukalo, tuo sormistamme hilpein. Peukalon käyttö on tehnyt meistä kädellisiä ja mahdollistanut omalta osaltaan kulttuurin synnyn ja kultivoitumisen. Peukalon asento on määrännyt niin armon kuin armottomuudenkin paikan historian areenoilla. Gladiaattoriareenoiden hiekkaan sekoittuneen veren takana viimeisimpänä eleenä on toiminut peukalo itse, kohdistettuna maahan, jonne myös hävinnyt osapuoli on syösty.

Transmodernissa yhteiskunnassamme etusormi liipaisimen ja ballististen ohjusten laukaisevan napin viimeisimpänä toimeenpanevana elimenä on tosin nakertanut peukalolta sen auktoriteettia. Peukalo ei ole kuitenkaan antanut periksi, vaan se on ohjannut voimansa nettiin, jossa kyberpeukalo määrittää nyt ihmisen sosiaalisen median kautta tapahtuvan itseilmaisun suosiota ja sitä kautta onnistumista. Peukalosta on tullut tykkäämiskulttuurin kuningas. Pystyssä olevien peukaloiden määrä antaa tuotetulle kulttuurille henkistä pääomaa ja painoarvoa.

Pikaisesti tarkasteltuna peukalo alaspäin tarjoaa elämän kannalta perin epäedullisia symbolisia tulkintoja, kun taas peukku pystyssä on pohjimmiltaan nouseva symboli. Se yhdistää, kannustaa ja vie eteenpäin kohti inhimillisempää maailmaa, jossa kanssaihminen kannustaminen sekä vähäeleinen, mutta sitäkin toimivampi myötätunto nousevat keskiöön – olipa kohdattava kulkija sitten äkäinen populistipoliitikko, työhönsä väsynyt lehtori, työyhteisön klinin ulkopuoliseksi jäänyt tai kuka tahansa meistä onnen kerjäläisistä. Niinpä mekin Kyyhkynen toimituksessa päätämme ottaa peukalon pois kämmenen keskeltä ja nostaa sen pystyyn kaikessa korniudessaan!

Joonas Rajatalo, päätoimittaja

Kyyhkynen

Teologian Ylioppilaiden Tiedekuntayhdistyksen julkaisu
vuodesta 1853 • 158 vuosikerta • ISSN 0356-2247
<http://www.tyt.fi> • kyyhkynen@tyt.fi

Päätoimittaja: Joonas Rajatalo
(joonas.rajatalo@helsinki.fi)
Toimitussihteeri: Raakel Koittola
(raakel.koittola@helsinki.fi)

Kansitaiteilija: Johan Talja

Toimitustiimi: Annastiina Metsola, Anna Mäkituomas,
Antti Virnes, Antti Virtanen, Hanna Peuraniemi,
Jonna Olkkonen, Matias Koponen

Freelance-toimitus: Antto Hinkkanen, Ilari Lahtela,
Joonas Lindström, Niko-Pekka Korkee, Pyry Paananen

Ilmoitusmyynti: Isto Peltomäki, Johan Talja,
Simo Lemmetyinen
(talous@tyt.fi)

Vuosikerta 13 € • Tilaukset: kyyhkynen@tyt.fi
Irt numeron arvo 3 €

Toimituksen osoite: TYT / Kyyhkynen,
PL 33, 00014 Helsingin yliopisto
Painos 1600 kpl • Painopaikka: Kopio Niini Oy, Helsinki

PUHEENJOHTAJISTON AVAUTUMINEN

Osiollemme on annettu nimeksi ”Puheenjohtajiston avautuminen”. Avautuminen sopiikin puheenjohtajistolle oikein hyvin, sillä juuri avoimia haluamme tänäkin vuonna TYT:ssä olla. Uuden ja virkeän hallituksen voimin tarjoamme yhdistyksen jäsenille laadukasta edunvalvontaa niin yliopistossa kuin työelämässäkkin, monipuolisesta tapahtumatarjonnasta ja viihdykkeestä tinkimättä.

Vallan kahvan vaihduttua vuodenvaihteessa, yllätti puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan hirmuinen vastuu yhdistyksen asioista ja ennen kaikkea sen hallituksen ja jäsenistön hyvinvoinnista. Ikaikäisen yhdistyksen kaitseminen lankesi osaksemme: nyt olisi tehtävä parhaansa sen eteen. Avautumisen ja maailmaa syleilevän asenteen sijasta iski pakottava tarve sulkeutua toimistoon hiomaan toimintasuunnitelmaa, viilaamaan budjettia ja stressaamaan kokousmateriaaleista. Toimistossa puheenjohtajiston kesken on kenties tullutkin avauduttua sanan eräässä merkityksessä kerran jos toisenkin.

Helmikuun 8. päivänä vietettiin TYT:n 158. vuosijuhlaa. Viimeistään tuolloin koitti puheenjohtajistolle avautumisen hetki: asiathan rullaavat todella hyvin, puheenjohtajiston stressistä riippumatta! Ravintola Sipuli täyttyi iloisesta juhlakansasta pian Tuomiokirkossa vietetyn juhlaa sun jälkeen. Juhlissa kuultiin hienoja puheita, laulettiin riemukkaita lauluja ja juhlistettiin kunniakkaaseen ikään päässyttä yhdistystämme sen jäsenten, kutsuvieraiden ja tiedekunnan henkilökunnan voimin. Hienosti sujuneen vuosijuhlan jälkeen voimme iloisin mielin nostaa peukun pystyyn vuosijuhlatyöryhmälle ja kaikille TYT-päivää toteuttamassa mukana olleille.

Suuri voima tuo mukanaan suuren vastuun, kuten Hämähäkkimiehen setä sanoi. TYT:n voima on peräisin sen osaavista jäsenistä – siispä onkin varsin miellyttävä tehtävä osallistua siinä seuraavan vastuun kantamiseen. Puheenjohtajiston kesken voimme sulkeutua toimistoon avautumaan toisillemme, kuinka tästä tulee niin hyvä vuosi ja kuinka me niin rakastetaan teitä kaikkia.

Myös meille voi tulla avautumaan, jos siltä tuntuu.

*Peukua yhdistykselle näyttäen,
puheenjohtaja Tapio Leinonen, varapuheenjohtaja Niilo Toivonen*

Nipsu, Tapsu ja AS-ystävät.

TYT:N 158. VUOSIJUHLA

JÄRJESTÄJÄN NÄKÖKULMA

Vuoden 2011 vuosijuhlien järjestelytyöryhmään kuulumisen oli vähintäänkin mielenkiintoinen kokemus. Voisin kirjoittaa öistä, joiin heräilin laskemaan juhlan budjettia, joka tuntui olevan miinuksella vähintään yhtä paljon kuin Suomen valtion kassa. Voisin kirjoittaa siitä, kuinka välillä en tiennyt mistään mitään, en edes mitä kysyä ja keneltä. Voisin kirjoittaa myös siitä, kuinka yksi ratkaisu johonkin ongelmaan johti kolmeen uuteen ongelmaan. Olin ajautunut järjestämään vuosijuhlaa, vaiken ollut koskaan edes osallistunut sellaiseen. Tämän kaiken sijaan tulen kirjoittamaan juhlien perinteikkyydestä ja hohdokkuudesta. Ehkä.

Kello 18, 8. helmikuuta, ravintola Sipuli. Tunnin päästä juhlan oli määrä alkaa, ja paikalle oli odotettavissa yhdeksänkymmentä juhlijaa. Kuukausien ajan suunnittelua, kokoustamista, askartelua, budjetointia, plaseerausta. Tähänkö se kaikki on tähännyt? Iltapukuni metalliset tuet pureutuvat kylkiluihin, ja edellisenä päivänä iskenyt flunssa vie voimat jo ennen kuin ilta on ehtinyt edes alkaa. Ilmassa on juhlaa edeltävää jännitystä, henkilökuntaa sinkoilee sinne tänne. Itse yritän miettiä miten voisin olla edes jotenkin hyödyksi.

Muistikuvat itse juhlasta ovat hatarat, lähinnä kuumeen ja jännityksen takia. Juhlijoilla vaikutti olevan hauskaa, ainakin improvisoitujen puheiden ja lennokkaiden laulujen määrästä päätellen. Tämä tietenkin venytti juhlan aikataulua ja oli yhtä painajaista järjestäjien kannalta. Juhlapuheesta muistan vain sen hetken, kuinka yliopistopastori Leena

Huovinen kehotti teologian opiskelijoita syömään, juomaan ja naimaan. Samalla käänsin katseeni ja näin kauempana pöydässäni neljän nuokkuvan naaman rivin – nämä kaverit olivat noudattaneet ainakin Leenan keskimmäistä kehotusta turhankin tarkkaan.

Ilta lähenee loppuaan, ei isompia ongelmia. Vielä. Enää juhlatanssit – musiikki vain päälle ja jalalla koreasti. Niinhän sitä luulisi. Päivällä testattu äänentoiston volyyymi ei juhlan möykässä riitä mihinkään, musiikki on tuskin kuuluvaa. Mitään ei tässä vaiheessa ole tehtävissä. Onneksi teologit kuitenkin osaaivat tanssia ja laulaa samaan aikaan, ja ennen pitkää toistakymmentä reipasta paria tanssii cicapoa samalla itselleen taustamusiikkia laulaa hoilottaen. Tanssijat kyllästyvät lopulta piirissä kulkemiseen, ja pari toisensa jälkeen jättävät tanssilattian. Ilta on lopussa, viimeisetkin juhlijat valuvat ulos, tarjoilijat korjaavat astioita.

Juhlasalista kierreportaat alas ja vessan puolelle, pois tuskastuttavasta iltapuvusta ja pikkumusta päälle, ja vuosijuhlan järjestelytoverin kanssa jatkoille Kaarleen. Jatkoilla kohtaan tanssilattialla Leena Huovisen ja professori Martti Nissisen. Tanssiessani unohdan kuumeeni, ja hypin järjettömänä ympäri tanssilattiaa järjestelytoverini kanssa. Kiljun hänelle musiikin yli: ”Mä en kestä enää!” ”Ei tarviikaan”, hän vastaa ja hymyilee.

Teksti: Jonna Olkkonen

Kuvat: Antti Virtanen

sosiaalisen median metsästys

Antti Virnes

 Kyylättävät

 Säädot

 Kinkerit

 Kaverit (4)

Vielä viikko sitten en tiennyt, mikä on Facebook. Luonnostani uteliaana ihmisenä päätin vihdoinkin ottaa selvää.

Kaikki alkoi tuiki tavallisesta reissusta lähikauppaan. Aurinko paistoi, joten päätin iloisesti näyttää pystypeukkua ohi kulkevalle parille. He kysyivät kohteliaasti: "Mitä v****a?" "Ettekö te tiedä, mitä tämä tarkoittaa", kysyin. "Totta kai, se on Facebookin logo". Vai niin. Toistin eleen aukiolla hortoilevalle juopolle, joka suuttui. "Älä osoittele! Mää en CIA:n metkuihin lankea." Päätin tutkia asian.

Pistäydyin kapakkiin ja vaivihkaa kyselin ihmisiltä, mitä he tiesivät tästä mystisestä Facebookista. Vastaukset olivat perin salamyhkäisiä. Jotkut väittivät kyseessä olevan seittisivuston, jonkinlaisen nykynuorten IRC:in. Toisten mukaan se on kätevä deittipalvelu, jossa voi nähdä, miltä ihminen näyttää humalassa. Kaiken tämän jaarittelun takana aavistin kuitenkin olevan jotain synkempää. Jospa Facebook on salaseura, mysteerikultti, jonka keskeisenä sakramenttina on peukalon kohottaminen toverin toilailuille, kuin Caesar gladiaattoreille. Lahkon rivijäseniä pidetään kurissa ja nuhteessa vaatimalla heiltä jatkuvia synnintunnustuksia, jotka kulkevat "statuspäivitysten" nimellä.

Minun oli saatava asiasta varmuus luotettavalta taholta. Arkadianmäen katveessa kuulinkin muutaman puoluejyrän tupakkatauolla puhuvan Facebookista. Piilostani en saanut selvää kuin parista lausahduksesta: "Hehe, aika loistokas idea tämä parlamentarismien korvaaminen yhdellä tsättisivustolla – verorahoja säästyy niin että saadaan kaikille mithrillkoristeiset saunatakit!" "Totta! Tämä on vielä halvempaa kuin se viimevuotinen idea ostaa jokaiselle suomalaiselle Kimblelauta!"

Pitäkää tunkkinne.

 12 tyyppiä tykkää tästä.

Sponsoroitu

TYT haluaa kiittää 158.vuosijuhliensa sponsoreita:

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

HELSINGIN KUKKATOIMITUS

Tanssitalo Juulia

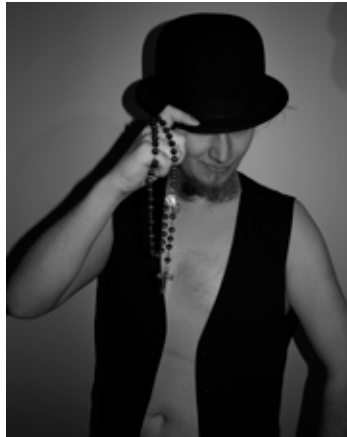
JUHLA-ASU
HELSINKI

**KYYHKYSEN KATUGALLUP
SELVITTI MUUTAMAN KANS-
ALAISEN STATUSPÄIVITYKSET:**

Jukka, 35, insinööri, Maunula

“Piti laittaa kuva vauvan likaisista vaipoista, jotta pomo uskoo, että olen saikulla enkä baarissa”.

Jantteri, 28, työtön, Vaasankatu

“Kirjoitin, että on kiva ilma, kun ei aina jaksu valittaa, edes metron portaissa väärällä puolella seisovista junteista.”

Josefina, 22, opiskelija, Etu-Töölö

“Hehkutin kavereille käyntiäni Uffilla. Ostin viidettoista liian pienet kengät, mutta vain kahdet liian isot!”

August, 66, eläkeläinen, Tapulikaupunki

“En minä noista interneteistä – mitä nyt vaimo löysi hyvän piirakkareseptin. Voipi olla kotona piirakkaa tarjolla, heh heh”.

Neukku pystyyp'

Kyllä harmittaa taas tämä nykyajan toiminta. Junat eivät kulje aikataulussa, ihmiset ovat lähestulkoon paniikissa, kun Helsingissä on kerrankin lunta, ja TYT on onnistunut kadottamaan rahansa johonkin.

Toisin oli asiat kultaisella 1980-luvulla, niin Suomessa kuin varsinkin rakkaassa itäisessä naapurimaassamme, silloisessa Neuvostoliitossa. Suomen puolella miehet leikkasivat hiuksensa lyhyiksi ja näyttivät asiallisilta (vertailun vuoksi todetakaan, että TYT:n tämänvuotisen hallituksen kolme pitkätukaisinta jäsentä ovat kaikki miehiä), homot pysyivät kaapissa ja Kyyhkysessäkin oli vielä jotain tasoa.

Neuvostoliiton puolella taas yksipuoluejärjestelmän mielekkyyttä alettiin kyseenalaistaa ja valtio aloitti jälleenrakentamisen, mutta sensuuri sentään pysyi vanhalla hyvällä tasolla, eivätkä lehdet saaneet kirjoittaa ihan mitä tahansa (kannattaisi ehkä TYT:ssäkin harkita jonkintasoista sensuuria, ettei tällaista roskaa julkaistaisi).

Taloudellisestikin meni kaikilla hyvin; Suomen idän vienti oli huipussaan, Neuvostoliitolla talous oli samalla kuralla kuin koko valtion historian ajan, ja TYT:llä oli vielä jotain omaisuutta (yhdistyksen nykyisessä taloustilanteessa kannattavinta olisi varmaankin toimia kuten yhdistyksen lyhenne ääneen lausuttuna kehottaa: ”tee yt”)

Sitten tuli 1990-luku. Neuvostoliitto romahti, Suomeen tuli lama ja kaikki muukin alkoi mennä huonosti. Enää ei ole Kekosta, ei luotettavia juna-aikatauluja, eikä nuuskaakaan saa enää myydä Suomessa. Kaiken muun pahan lisäksi nykyään myös pastorin virkaan pääsevät naisetkin.

Toisin oli suuressa ja mahtavassa Neuvostoliitossa.

Pilatus Jr.

HYY:stä päivää!

Teksti: Saara Nykänen

HYY:n alkuvuotta värittävät lähestyvät eduskuntavaalit. Viime vuonna löytiin lukkoon ylioppilaskunnan keskeiset tavoitteet vaaleihin liittyen. Korkeakoulupolitiikka vaikuttaa jokaisen opiskelijan arkeen mm. toimeentulon, opetuksen laadun ja valittavissa olevien opintoalojen kautta.

Opintotuen kehittäminen on ollut varsin laajassa julkisessa keskustelussa, usein osana pitkittyvien opintoaikojen siunailua. Lainapainotteisuuden lisääminen on saanut hälyttävän määrän kannatusta, vaikka työmarkkinat ovat muuttuneet vastavalmistuneen kannalta varsin nihkeiksi ja lainanottoon kannustamattomiksi. Tämän vuoksi HYY on nostanut eduskuntavaalien kärkitavoitteekseen opintotuen kehittämisen suuntaan, joka keppiä paremmin antaa mahdollistaa täyspäiväisen opiskelun.

Tavoitteena on saada opintotuki sidottua elinkustannusindeksiin, jolloin tuki säilyisi kustannuskehitystä vastaavana. 1.3. alkaen opintotuki on ainoa perustoimeentulo turvaava etuus, jonka arvoa ei tarkisteta vuosittain. Opintotukea kehitettäessä tulisi muistaa myös opiskelijoista taloudellisesti keskimäärin heikoimmassa asemassa olevat perheelliset opiskelijat: opintotukeen tulisi tehdä 145 euron huoltajakorotus.

Vuosi sitten opiskelijat marssivat yhdessä maksuttoman koulutuksen puolesta eduskuntatalolle. Tuolloin eduskuntapuolueet lupasivat kannattaa koulutuksen maksuttomuutta. Lupauksista huolimatta maksullisuuskokeilut ovat pysyneet esillä ja niiden jatkosta ollaan päättämässä ennen kokeilun loppuraporttien julkaisemista. Toistaiseksi keskustelu on pyörinyt lähinnä EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta tulevien opiskelijoiden lukukausimaksuissa, mutta ongelma on laajempi.

Koulutuksen maksullisuus, vaikka puhuttaisiinkin ”vain” ulkomaalaista, tietyistä opintopoluista tai yksittäisistä kokeiluista, on merkittävä periaatteellinen ongelma, joka epätasa-arvoistaisi yhteiskuntaa, vaatisi kalliita ja hallinnollisesti raskaita stipendijärjestelmiä, sekä entisestään hidastaisi opintoaikoja opiskelijoiden haaliessa kasaan tarvittavia koulutusmaksuja. Tämän vuoksi HYY:n toinen tavoite eduskuntavaaleissa on vaatia puolueita sitoutumaan jatkossakin maksuttomaan koulutukseen.

HYY:n katse ulottuu korkeakoulupolitiikkaa pidemmälle, ja sen vuoksi vaalien kolmanneksi tavoitteeksi on valittu ilmastolain saaminen Suomeen. Lain myötä Suomi sitoutuisi vähentämään kansallisia kasvihuonepäästöjä vuosittain parhaan saatavilla olevan ilmastotiedon edellyttämää tahtia. Tällaista me HYY:ssä haluamme opiskelijoille. Hyvä teologi, muista käyttää oikeuttasi äänestää!

HEI, ME LIFTATAAN!

Peukalokyyti, miltä se tuntuu?
Kyyhkynen otti asiasta selvää.

Teppo Moisio on ollut ruumiinkuljetusauton kyydissä, saanut lifttikyydin Luxemburgin suurherttuan henkivartioston kapteenilta ja seurannut Hollannin Hells Angelsien pomon hautajaissaattuetta.

Kyseessä on helsinkiläinen toimittaja. Seikkailunhalu ja rahattomuus saivat hänet kokeilemaan liftaamista lukioaikoina 90-luvun puolivälissä. Kaikki alkoi herjasta. Teininä piti päästä ryyppäämään Lappeenrannan keskusta, jonne oli matkaa kolme kilsaa. Moisio nosti huvikseen peukun pystyyn puolivälissä matkaa ja odotti tarttuisiko kukaan syöttiin. Kala kävi koukkuun. Eräs rouva tarjosi teinipojalle matkan perille.

Moisio on joutunut liftatessaan kerran myös kilpakosijan kenkiin. Neljä parikymppistä tyttöä tarjosi hänelle kyydin juhannusaikaan Lahden motarin alussa. Moisio oli ajatellut jäävänsä pois Lahdessa, mutta tytöt pyysivät häntä juhla-tunnelmissa mukaansa kavereidensa mökille juhannusta viettämään. Tytöt kertoivat poikakaveriensa olevan siellä juomassa ja saunomassa, mutta Moisio olisi tervetullut lisä joukkoon. Yhdessä naureskeltiin, että pojat saisivat aikamoisen yllätyksen. Moisio oli hieman epä-

“Liftaaminen ei ole tapa mennä lähelle vaan kauas.”

leväinen, mutta päätti katsoa kortin. Lahden jälkeen tytöt puhuivat kännykkään ja muuttuivat vakavaksi, kun poikaystävilta tuli tyly viesti: “Jos tulet, saat turpaan.” Mökki sai jäädä. Tytöt pahoittelivat tapausta ja toivottivat hyvät juhanukset Moisioin poistues- sa autosta.

Liftaaminen ei ole tapa mennä lähelle vaan kauas. Moisio laskee liftanneensa kymmeniä kertoja. Kilometrejä on kertynyt kymmeniätuhansia, mutta 100 000 kilometrin rajapyykin rikkoutumista Moisio epäilee.

Liftauksen perusidea on päästä johonkin paikkaan ilmaiseksi. Moisiota liftauksessa kiehtoi seikkailufiilis. Liftatessa kehittyi pelisilmää sille, mistä aiheista on turvallista keskustella ventovieraiden kyydissä. Jos kaverilla on vaikka lätkäjoukkueen lippis päässä, voidaan puhua lätkästä.

Moisio muistuttaa, että liftireissua kannattaa suunnitella etukäteen. Moisio kehottaa ihmisiä vierailemaan **hitchwiki.org** -sivustolla. Siellä löytyy lisää vinkkejä ja opastusta liftaamiseen. Asioista kannattaa ottaa selvää etukäteen.

Muutamia perusasioita:

- § Pidä mukana ajokortti, jos omistat sellaisen.
- § Muista käyttäytyä kuin olisit itse autoilija.
- § Mene paikkaan, josta sinut voi ottaa turvallisesti kyytiin.
- § Odota sellaisessa paikassa, josta kuski näkee, mihin suuntaan olet menossa – ei tienhaaroissa.
- § Kamaa on ikävä roudata: Ota kevyet vaatteet ja mene sään ehdoilla.
- § Pidä aina mukana ruokaa ja vettä.
- § Varaudu odottamaan: Hemmetin kuudessa voi joutua hytisemään tuntikausia.
- § Älä mene tienpätkälle, jossa ei ole liikennettä.
- § Älä luota liikaa tuuriin.

Ihanteellinen liftauspaikka on kaupungin läpi menevä tie, viimeiset liikennevalot ennen kuin moottoritie alkaa ja siinä sijaitseva bussipysäkki. Siinä kuskit ehtivät miettiä, antavatko kyydin ja voivat pysähtyä turvallisesti, kun vauhti on hiljainen ja näkyvyys hyvä.

Moisiolla on varastossa mehukkaita tarinoita liftireisuiltaan:

“Oltiin menossa Pariisiin ja katottiin kartasta hyvä liftauspaikka. Jäätiin sitten odottamaan kyytiä. Kohta ohitsemme alkoi valumaan moottoripyöriä. Oikein moottoripyöräsaattue. Hells Angelsien tyypit ajoivat prätkillään tietä kävelyvauhtia. Saattueessa kulki mustat hevoset, jotka vetivät perässään lavaa, jolle oli sijoitettu arkku. Tajusimme, että kyseessä on hautajaissaattue. Surevat omaiset seurasivat arkkua toisessa hevosen vetämissä vaunuissa. Ihmeteltiin, että kuka oli kuollut. Myöhemmin kuultiin, että Hollannin Hells Angelsien pomo oli kuollut pommi-iskussa.”

Moisio kertoo perustaneensa vuonna 2003 **liftari.orgin**, liftareiden kohtaauspaikaksi ja tarinalaariksi. Sieltä löytyy päräyttäviä liftauskertomuksia ja siellä voi vaihtaa liftauskokemuksiaan. Peukku pystyy ja eikun vaan liftamaan!

Teksti: Matias Koponen

Kuvat: Annastiina Metsola

TULE MUKAAN TOIMINTAAN!

CHANGEMAKER

Liity **CHANGEMAKERIIN** ja muuta maailmaa: www.changemaker.fi

Tilaa **KIRKON ULKOMAANAVUN** uutiskirje tai tule vapaaehtoiseksi: www.kirkonulkomaanapu.fi

KIRKON ULKOMAANAPU

MIKSI JUMALA LOI PEUKALON (JOS LOI)?*

Pekka Lund
Käytännöllinen teologia.

“Peukalon tarkoitus lukee Raamatussa. Klassisen määritelmän mukaan peukalo, eivät siis aivot, erottaa ihmisen muista olennoista. Esimerkiksi delfiinit ovat fiksumpiakin kuin ihmiset. Peukalo on mahdollistanut työkalujen teon ja luonut ihmisestä kulttuuriolennon. Näin ihminen voi toteuttaa tehtävänsä viljellä ja varjella. Ja jos saan vielä lisätä. Raamatun mukaan ihmisen ei ole hyvä olla yksin, ja peukalolla voi liftata auton kyytiin. Näin kuskin eikä liftaajan tarvitse olla yksin. Autoihin en kyllä ota kantaa. Ja voi liftata fillariinkin.”

Timo Valtonen
Kirkkohistoria.

”Jumala loi maailman. Se on totta. Peukalot luotiin erottamaan ihminen apinoista.”

Ville Päivänsalo
Systemaattinen teologia.

15 minuutin syvällisen harkinnan jälkeen:
”Peukalot luotiin, että ihmiset voisivat rohkaista toisiaan elämään Jumalan luomassa valtakunnassa toistensa kanssa.”

Teksti: Raakel Koittola // Kuvat: Annastiina Metsola

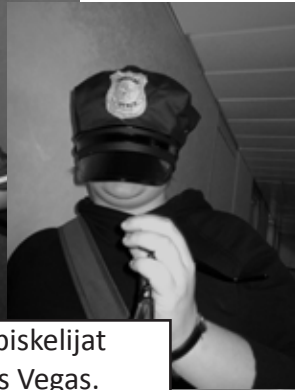
*Kyyhkynenhän on tunnetusti teologisen tiedekuntayhdistyksen julkaisu, joka on uskonnollisesti sitoutumaton. Älkää siis peljätkö! Emme suinkaan ole kristillinen lehti. Se ei silti sulje pois mahdollisuutta ihmetellä mahdollisen Jumalan luomistyön tarkoituksenmukaisuutta.

NIIN MITES SE TEIDÄN

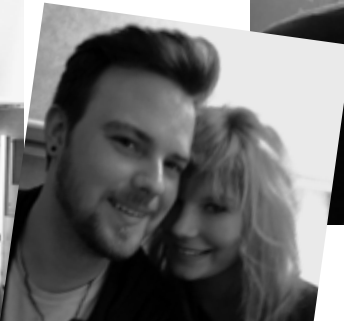
Kuvat & teksti: Antti Virtanen

Lähdin juoksemaan tentistä puolen tunnin jälkeen, oli kiire. Tätä reissua en jättäisi väliin edes tentin takia. Näillä Tukholman risteilyillä ei ikinä tiedä mitä tulee tapahtumaan, ja parasta antaa suuremman porukan reissuilla ovat hyttikäytävät autokannen alla ja hytit itse. Siellä soi musiikki, tutustutaan uusiin ihmisiin ja käydään kiivaita keskusteluja uskonnosta, politiikasta, populaarikulttuurista ja kaikesta mahdollisesta. Kai siellä humppabaarissa ja karaokessakin joku kävi, teologiopiskelijat osaavat kuulemma laulaakin. Klubinytke tuntui myös toimivan siellä diskossa ainakin hetken. Allekirjoittanut reivasi tukka märkänä.

Mitä ne Teologian opiskelijat tekee risteilyillä? No sitä mitä ne opiskelijat tekee risteilyillä. Ruotsinristeilyt ovat tunnetusti suomalaisten Las Vegas. Matkalle lähdetään pitämään hauskaa ja viihtymään: rehellisesti nollaamaan tai ehkä jopa pariutumaan. What happens in vegas, stays in vegas. Eskapismia arjesta parhaimmillaan.

Juhliminen on vakava asia, siihen tulee suhtautua tietyllä pietetillä. Kysykää vaikka siltä kaverilta, joka oli pukeutunut Mahatma-lehmän asuun tai niiltä poliisilakki/pinkkikuosi-tytöiltä. Tai siltä yhdeltä tyypiltä, jolla oli Tron-henkisen asustus aamuyöstä. Tai siltä hytiltä, joka sai 120 euron sakot yleisestä järjestyshäiriöstä. Jos aikuiset miehet vähän pussaa keskenään tai viuhahtaa, niin se on ihan ok. Puujalkahuumori ja kiusallisen intiimit paljastukset kuuluvat myös asiaan – pitäähän sitä olla jotain puhuttavaa ensi vuoden risteilyyn asti. Matkan päämäärä ei ollut Tukholma, se oli se matka, ne kaksi päivää siellä purkissa autokannen alla. Se vaatii vähän turnauskestävyyttä, mutta se suuri synergia, mikä reissun aikana löytyy, on se ydin. Kadotin tunnin jos toisenkin sinne autokannen alle, toivottavasti sinäkin.

LAIVAREISSU?

LIITY PAPPISLIITON OPISKELIJÄSENEKSI!

Opiskelijajäsenyys on
ilmainen.

Mitä saat?

- neuvontaa ja koulutusta työllisyysasioissa
- Crux-lehden postiluukkuusi seitsemän kertaa vuodessa
- matkavakuutuksen
- mahdollisuuden hakea matka-apurahaa

Lisäksi voit liittyä Erytyiskoulutettujen työttömyyskassaan erillistä korvausta vastaan.

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

Kupponen retaleen seurassa

Teksti: Joonas Rajatalo // Kuvat: Annastiina Metsola

Pintandwefall

Tammikuinen pakkaspäivä Ravintola Rytmin nurkassa soi kahvikuppini seuraksi kaksi neitiä yhtyeestä Pintandwefall. Yhtye julkaisi kolmannen albuminsa 19.1.2011, ja helmikuusta eteenpäin tytöt ovat kotimaan keikkakiertueella. Taiteellisena lisäansiona he ovat toteuttaneet suurimman osan uuden albumin musiikkivideoista itse. Ensimmäisenä pöytään saapui viinilasissa tarjoillun kaakaon kera liti Yli-harja (Tough Pint). VR ei pettänyt odotuksiamme taaskaan. Toinen kahviseuralaisistani saapuikin vain puolisen tuntia myöhässä. Hain juuri saapuneelle Sanna Komille (Crazy Pint) vihreää teetä. Niin aloitimme kupposen mittaisen maailmanparannuksemme.

Joonas: Keitä te ootte, mistä tuutte ja minne ootte menossa?

Sanna: Mä oon Sanna. Tuun kotoota ja meen Myyrmäkeen hakemaan kaksipuoleista monistetta.

liti: Oon tulossa poikaystävän vanhemmilta ja menossa terapiaan. Ai niin, mä unohdin sanoo, et mä oon liti.

Joonas: Kannattaako teitä kahta puhutella nimillä Crazy Pint ja Tough Pint?

liti: Ei me olla niitä kuin oikeastaan keikalla.

Sanna: Ne on ehkä pikkasen päälleliimatut, mut se on hyvä homma, ettei tarvitse olla ihan joka paikassa omalla nimellään. Ahdistais, jos nimi ois niinku kahdessakymmenessä lehdessä.

Joonas: Ollaanko tänään ihan teidän omilla nimillänne?

Sanna: Joo, tänään on ainakin sellanen Sanna-olo.

liti: Voi tehdä ihan miten parhaaksi näkee.

Sanna: Meidän roolit ei tosiaankaan ole minkään tietoisien brändäyksen tulosta, vaan me tehdään nää hommat ihan tiedostamatta.

BÄNDI, JOKA VAIN ON

Joonas: Teiltä tuli 19.1. ulos uusi albumi *Time is Right for Romance, Baby*. Mikä teidän mielestänne oli albumin punaisena lankana?

Sanna: Ei siinä ole mitään punaista lankaa.

liti: Demokratia. Meillä kaikilla oli kolmen biisin kiintiö per tekijä sekä lauluvuorojen suhteen sama jako.

Joonas: Tämän albumin tiimoilta on erinäisissä julkaisuissa puhuttu Pintandwefallin tehneen monia tietoisia ja tyylillisiä ratkaisuja tällä uudella albumilla. Asia taitaa kuitenkin olla toisin?

liti: (naurahtaa) Joo. Siis tietoiset vallinnat on tehty siinä, et kaikille kolme biisiä.

Sanna: Se on niin ärsyttävää, että olisimme muka nousseet tietoisesti jollekin uudelle tasolle.

Joonas: Eli siis levy on "vaan tehty"?

Sanna: Kyllä. Siis homma on vain tehty silleen, et menee kotiin ja tekee biisejä, vie ne toisille tyypeille ja katotaan, et tuleeko niistä mitään.

KETKÄ?

Pintandwefall on tullut lokeroideksi vantaalaisena garagerockia soittava nelihenkinen yhtyeenä, jonka musiikille ja keikoille on tyypillistä sekoilu, energisyys sekä soitinten vaihtelu kesken keikkojen. Bändin jäsenet tunnetaan myös Spice Girls-tyyliin annetuista taiteilijanimistään sekä zorro-naamioistaan.

Pintandwefall:

Dumb Pint

Cute Pint

Tough Pint

Crazy Pint

“Se on niin ärsyttävää, että olisimme muka nousseet tietoisesti jollekin uudelle tasolle.”

“Mekin ollaan vaan hulluja. Me stressataan, me panikoidaan ja ahdistutaan. Sen lisäksi meillä on vielä kaikki maailman neuroosit ja häiriöt. Sit mekin mennään terapiaan, tai mennään ainakin jonottaan sinne.”

Joonas: Samoin ilmeisesti väittämät tietoisesta tyylin kehityksestä ovat samaa luokkaa kuin lehtien antamat luonnehdinnat teistä bändinä, joka soittaa energistä ja vapautunutta, jopa lapsellisen omaista garagerokkia?

Sanna: Me vain ollaan sellaisia kuin ollaan. Ei me koeta, että me ollaan sellaisia. Ihmisillä on kauhee tarve saada kaikki maailmassa tiettyyn viitekehukseen. Mikään ei voi silleen vain olla. Onhan se ymmärrettävää, mutta jotkut asiat vois vaan olla.

Iiti: Jotkut luuli, että levy-yhtiö yritti tehdä ekalle levyille meille brändin. Me ollaan brändätty itsemme täysin epätietoisina toiminnastamme. Vaikka meillä onkin muiden mielestä tosi toimiva ja tarkkaan rajattu konsepti, se on vain muotoutunut, ei rakennettu.

OPPIALAT JULKI

Joonas: Bändimaailmasta elämään: mitäs aloja te työt opiskelette?

Sanna: Mä opiskelen taidehistoriaa.

Iiti: Mä opiskelen luokanopettajaksi käyttäytymistieteellisessä.

Joonas: Millaisena akateeminen elämä näyttätty teille?

Iiti: Sieltä löytää ainakin hyviä poikaystäviä.

Sanna: Joka paikasta pukkaa, ettei humanisteilla oo rahaa. Ei siitä kuitenkaan jaksa stressata. Yliopisto on vain opiskelupaikka ja sinne mennään oikeastaan vaan opiskelemaan. Muut elämän alueet löytyy ulkopuolella.

Iiti: Ei meillä tuu oikeastaan kauheesti oltua missään ainejärjestön hallituksissa, joissa oppii, mikä akateemisessa elämässä ois mälsää. Jos jotain mälsää pitäis sanoo, niin opettajankoulutus on ainakin turhan teoriapainotteista. Teoriapainotteisuus piti paikata draaman sivuaineella, jota voin suositella lämpimästi.

TEOLOGIEIN OLEMUKSESTA

Joonas: Ihmisläheisillä aloilla ollessamme, kysynpä teiltä seuraavaksi, mitä teille tulee mieleen teologeista ja teologiasta?

Iiti: ...Moksu?

Sanna: Juu! Moksu!

Iiti: Meillä käyttäytymistieteellisessä opiskelu on aika yhteisöllistä ja ryhmätöitä tehdään paljon. Niin teologien elämä vaikuttaa aika paljon yksinäisemmältä. Luentoja ja itsenäistä opiskelua.

Joonas: Hauskana statistiikkana mainittakoon, että YTHS:n mielenterveyspalveluiden käyttäjistä suuri osa on kolmannen ja neljännen vuoden teologian opiskelijoita. Mistähän tämä mahtaa johtua?

Sanna: Voi ei! Ne painiskelee siellä pänsä sisällä eksistentiaalisessa kriisissä.

Iiti: Joo ja sit ne ei voi tehdä niin kuin filosofit, että jättäis kysymykset vain auki.

Sanna: Niiden pitää tietää vastauksia, kun kysytään.

Iiti: Ne ei voi lilluu vaan siellä kysymysten kanssa niin kuin filosofit.

Sanna: On se rankkaa, samat kysymykset kuin filosofeilla, mutta pitäis olla vastauksia.

Joonas: Millaisen vinkin antaisitte eksistentiaalisessa kriisissä painiskeleville teologeille?

Iiti: Lillukaa, teologit!

Sanna: Ne on isoja kysymyksiä, minkä kanssa te painiskelette. Ei ne vastaukset ja omat oivallukset tule pakottamalla, vaan lillumalla kaikessa rauhassa.

Iiti: Mekin ollaan vaan hulluja. Me stressataan, me panikoidaan ja ahdistutaan. Sen lisäksi meillä on vielä kaikki maailman neuroosit ja häiriöt. Sit mekin mennään terapiaan, tai mennään ainakin jonottaan sinne.

Sanna: Älkää kykkikö yksinään siellä. Kaikki me suomalaiset ollaan hulluja ja kaikilla on jonkin sortin itsetuntokriisi. Kaikki me siellä terapiajonossakin ollaan.

Joonas: Teidän nettisivuiltanne löytyi myös video nimeltä ”Theological Thesis”. Kuinkas se teesi menikään?

Sanna: Mä en muista sitä, kun mulla oli tosi hirveä keikka-ahdistus silloin.

Iiti: Se oli tosi huonon keikan jälkeen, kun nukuttiin baarin yläkerrassa, tai yritettiin nukkua. Ja kaikki oli lopulta niin perseestä ja miksaajakin oli niin vitutuuntunut, että me käytiin ostaen sille pornolehti.

Sanna: Näissä tunnelmissa syntyi siis tämä teesi:

”Kun Jumalan Karitsa huutaa, silloin on vain yksi asia, joka sun pitää tehdä, ja se on laittaa sormet korviin. Koska silloin, kun Jumalan Karitsa huutaa, silloin on vain yksi asia, jota se pyytää: laittamaan sormet korviin.”

Iiti: Sen koko homman idea on, että koska Jumalan Karitsasta ei kuulu mitään ääntä, se kusettaa sua laittamaan sormet korviin: eli tämä oli sellainen uskon-
tokritiikki.

Joonas: Tämä siis syntyi väsymyksen ja katkeroitumisen vallitessa?

Sanna: Juu. Siellä Hollannin keskellä, sata keikkaa takana ja vitutus päällä. Se oli yököttävää.

Iiti: Sillä reissulla me tapeltiinkin. Tästä reissusta tosin opittiin pitämään toisista ehkä enemmän huolta kuin itsestämme.

Sanna: Sitä aikaisemmin me ei oltu edes kunnolla tapeltukaan.

PEUKALOTOUHUJA

Joonas: Miksiköhän ihmiset potevat joskus pakottavaa tarvetta näyttää toisilleen peukkaa?

Sanna: Se on yleisesti hyväksyttävä tapa osoittaa toiselle hyväksyntää ja arvostusta.

Joonas: Kelle te näytätte peukkaa?

Sanna: Sulle (Iitille) ja bändille.

Iiti: Näyttäkää tekin ittellenne. Ihmisten pitäis enemmän näyttää peukkaa toisilleen ja itselleen. Mut tarkottakaa sitä tosissaan, kun näytätte peukkaa.

Joonas: Peukalon takana siis pitää olla jotain?

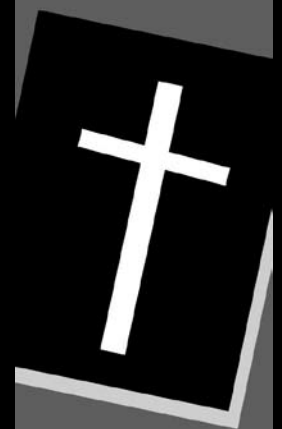
Sanna: Juu ehdottomasti.

Iiti: Peukun taakse voi kirjoittaa jotain, jos ei muuten muista sitä, että oot oikeesti ihan hyvä tyyppi.

“Sitä aikaisemmin me ei oltu edes kunnolla tapeltukaan.”

Raamattu-
matkailijoiden
Matkapaikka

Nyt netissä

matkapaikka^{FI}

VIERASMAA

Pitää TYT:läiset höngässä

Tutkivaa journalismia

Vierasmaan kirjoittajat tutkivat Kyyhkystä 4/2010 kiinnostuneen ihmettelyn vallassa. Erityisesti Vierasmaan kummastelun (engl. queering) kohteeksi muodostui artikkeli ”Kivun multaisia survos”, joka ansiokkaasti esitteli BDSM-kulttuuria havainnollistavin taidekuvin sekä kiinnostavin faktatiedoin. Kuten hyvä artikkeli aina, juttu opetti lukijaa etsimään uusia puolia itsestään. Jutussa kerrottiin jännittävä detalji erään amerikkalaisen dominan suulla: alistumisleikeistä pitäminen näyttäisi korreloivan positiivisesti katolilaisuuden kanssa, erityisesti miesten osalta. Ja koska Vierasmaan kummallakaan kirjoittajalla ei katolilaisuudesta huolimatta ollut tietoa saati kokemusta aiheesta, päätimme saunaillan lomassa harjoittaa hieman tutkivaa journalismia.

Ensimmäisen ongelman tutkimusasetelmissamme aiheutti machous, joka oli samaistettu jutussa katolilaisen miehen olemuksen kanssa. Olimmeko tarpeeksi machoja, jotta kokeilumme voisi onnistua? Saattaahan olla, että olemme molemmat hieman liian hinteliä ja lukutaitoisia vastataksemme moisiin mieheyden vaatimuksiin. Päätimme varmistaa tarpeellisen machoustason ympäristötekijöiden avulla: muutama strategisesti aseteltu tyhjä oluttölkki olohuoneen pöydälle ja jenkkiputista urheilukanavalta, niin varmasti alkaa koeympäristön testosteronitaso nousta tarvittavalle asteelle.

Seuraava valinta koski välineistöä ja toteutustapaa, joiden suhteen päädyimme amerikkalaisen huippudominan ja sofistikoituneiden lihakoukkujen puuttuessa kylpyhuoneesta löytyneisiin vaaleanpunaisiin pyykkipoikiin. Ja koska inspiraationamme toiminut artikkeli erityisesti varoitti sovinnaisen ja tylsän kinkkyilyn vaaroista, päätimme suosiolla jättää rauhaan perinteisesti eroottisina koetut alueet: Koehenkilö 1:lle sijoitettiin pyykkipojat molempiin pottuvarpaisiin sekä yksi oikeaan poskeen ja toinen vasempaan korvaan. Koehenkilö 2 sai pyykkipojat alahuuleen ja molempiin jenkkiputisiin. Tämän jälkeen jäimme odottamaan hiljaisuuden vallitessa artikkelissa lupailtuja järisyttäviä väristyksiä.

Valitettavasti kokeilu päättyi laihoihin tuloksiin: jenkkiputisottelun puoliaikaan mennessä mitään mainittavan arvoista kihelmöintiä ei ollut esiintynyt lukuun ottamatta koehenkilön 1 poskipäässä esiintynyttä tikkuilua, joka todettiin pyykkipojan aiheuttamaksi puutumaksi. Päätimme palauttaa pyykkipojat koriinsa ja vetäytyä saunaan prosessoimaan kokemuksiamme. Totesimme, että jännittävydestään huolimatta kokeemme epäonnistui päämäärässään löytää vedentävyttä yhteyttä katolilaisuuden, miessukupuolen ja alistusleikkien välille – ainakin tällä kertaa. Asia vaatii selkeästi jatkopohdiskelua.

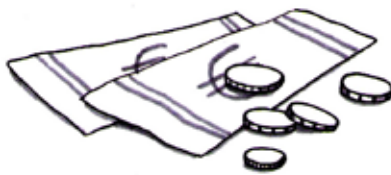
Kirjoittajat ovat roomalaiskatolilaisia, jotka tykkäävät pajata eivätkä paukuttaa.

Teologi, näin menestyt yössä

Teksti & kuvitus: Hanna Peuraniemi & Anna Mäkituomas

Kuten muullakin ihmiskunnalla, myös teologeilla ilmenee mitä enenevissä määrin tarvetta päästä paineita ulos jalkautuen kaupungin sykkivään yöelämään. Vaikka jumaluusoppineiden käyttäytyminen on toki yleensä varsin salonkikelpoista, on välillä hyvä kuitenkin kerrata, kuinka yöstä selviää aina seuraavaan auringonnousuun (ja sen yli). Siipä peukku pystyy, teologi! Kyyhkynen tarjoaa omat neuvonsa asfalttiviidokasta selviytymiseen.

Aivot
Parempi kansa kuin ilman.

Rahaa käteisenä
Kun et osaa enää asettaa rajoja, maailma tekee sen puolestasi.

Hammasharja
Koskaan ei tiedä mistä herää.

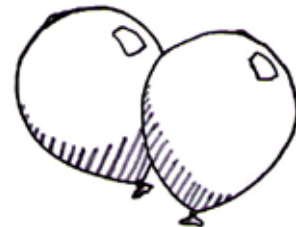
Vyö
Jotta housut lähtisivät jalasta tietoisesti.

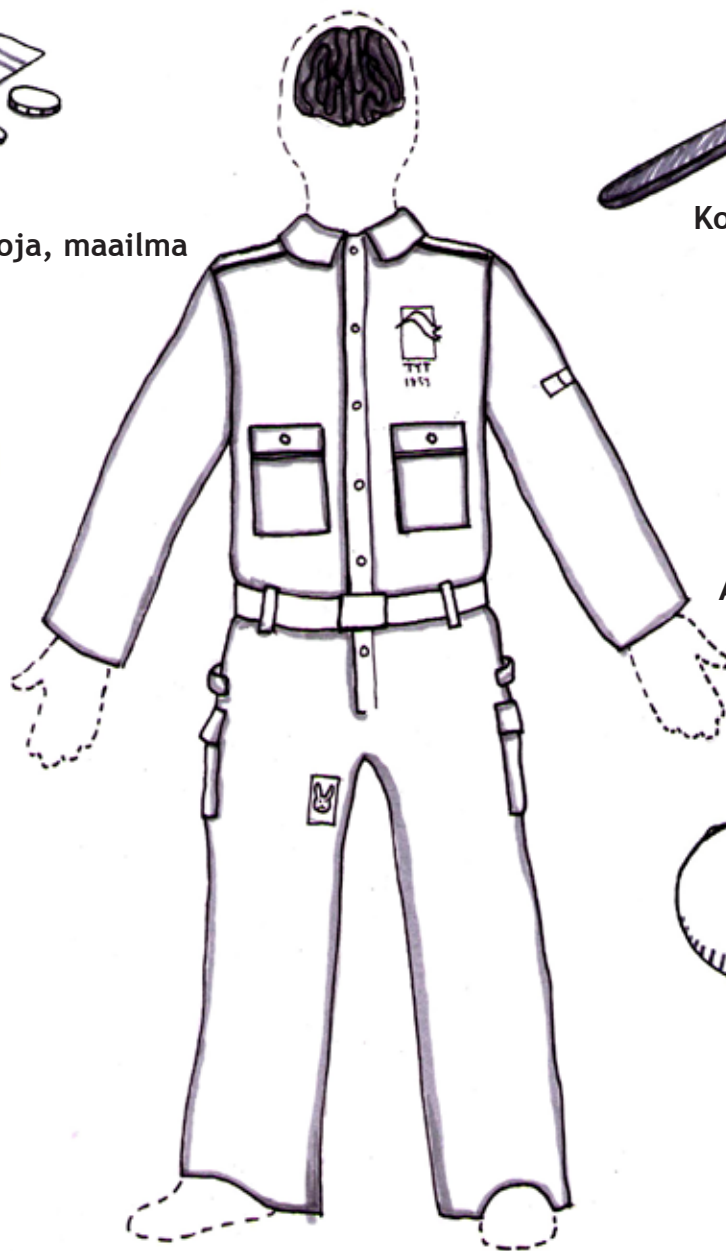
Raamattu
Aamulla sitten Luuk. 7:41-42.

Heijastin
Vaikka valot sammuvat, muut näkevät sinut silti.

“Ilmapalloja”

Juomisen lyhyt oppimäärä (3op)

$$\text{Kannu} \times n = \text{Känni}$$

$$\text{Kannu} \times n + \text{H}_2\text{O} \times (n-2) = \text{Pieni Sievä}$$

Maailmalliset limaisuudet on hyvä jättää sikseen...

Hermeneuttinen herkkyys on valttia.

Teologinen ähkintä kannattaa jättää narikkaan.

Laula enemmän, saarnaa vähemmän.

Filosofin peukalo

Tässä numerossa on puhuttu paljon peukalosta. Kyyhkynen halusi selvittää, mitä peukalo pohjimmiltaan merkitsee ja kysyi asiaa helsinkiläiseltä filosofilta, Jarkko S. Tuusvuorelta, jolla on tekeillä filosofinen kirja käsistä.

Teksti: Antti Virnes

1. Mistä kirjaprojektissasi on siis kyse?

Ajatus on vanha ja yksinkertainen. Niin vanha, että on vaikea muistaa, mistä tietystä herätteestä tai mistä kaikesta se kumpusi. Erinäisistä maalauksista, runoista, valokuvista, elokuvista, urheilutapahtumista, töistä, vammoista, kosketuksista ja sanoista. Jo yli kymmenen vuotta on ollut määrä laatia yleinen tietokirja käsistä ja kädellisyydestä. Kaikkea toisarvoista on pukannut väliin. Monien käänteiden jälkeen alkaa hahmottua kokonaisuus, jossa pitäisi olla yleistajuisessa muodossa kaikki tähdelinen kädestä ja käsivarresta rakenteineen, toimintoineen ja historioineen. Paitsi itse tunto-, tarttumis-, tutkimis- ja tutustumiselin, pääosassa on käsi- ja käsittelemisperustainen tapa käsittää. Rikostoverina on anatomian emeritusprofessori Risto Santti.

2. Millaisia mielteitä sanapari “peukku pystyyn” herättää?

Benignejä. Koko skaalalla pystybaarista pystypianoon pystyys on hyvää, kunhan vain ei tie nouse siihen asentoon. *A propos*, haikeaa on liftaamisinstituution näivettyminen. Omaan gestiikkaan peukalon kohottelu ei ole kuulunut vähiin aikoihin, vaikka joskus tuli kyllä suosittua naksautuslähtöistä kaiken oukeijaamista ponkaisevalla peukalolla. Sen sijaan peukun pitäminen toisen puolesta lukeutuu tukitoimista luovuttamattomimpiin. Teemanne on siis mitä keskeisin. Sen fokuksessa oleva ele on täyteläisen taitamisen riemuvoitto väkivallasta, kun erektiivinen peukalo ottaa varmana mutta villinä etäisyyttä nyrkistä.

3. Mitä peukalo merkitsee filosofille?

Ensinnä sitä, että se on ja ei ole sormi. Ei nimettömälläkään ole suomessa sorminimeä, ei mitään nimeä, mikä jo huutaa uutta teemanumeroa. Silti se on enemmän sormi kuin peukalo, joka on muitten sormien muodostaman hajanaisen hallituksen paksu oppositio. Kaikki keittyy alas sormeilun ja peukaloinnin eroon ja yhteyteen. Näppinsä polttavalla ei peukalo edes kärvähdä. Toisekseen peukalo kuulostaa kummalta, joltain onkalon ja astalon akselille kuuluvalta. Ja lopulta: näyttäähän se, *sub specie aeternitatis*, huvittavalta.

“Kaikki keittyy alas sormeilun ja peukaloinnin eroon ja yhteyteen.”

Kuvaedit: Joonas Rajatalo

4. Voisiko peukalo olla parempi kuin muut sormet?

Moraalisessa mielessä peukalot tunnetaan jonkin verran muuta digitustoa siveämpinä, mutta hairahtuessaan tahi turmeltuessaan koko joukon riettaimpina, jopa keskisormea, obscenusta, irstaampina. Olisi kuitenkin hyvä, jos päätisi peukalosääntö, jonka mukaan yläraajan rakastettaviin ekstremitetteihin ei sentään lähdettäisi etiikkaa sotkemaan ilman pakottavaa syytä. Peukalon mahdollista paremmuutta on paras tarkastella ulko-moraalifilosofisesti. Ylivertaisia havainnoitavia ovat tilanteet, joissa joutuu pitelemään tai kantamaan yhtäkaa hyvin monia erimuotoisia ja -painoisia tavaroita: taakan jyvitys käden viiden haarauman kesken käy lähes itsetoimivasti, ja kun homma on hyppysissä, kaikki kymmenen eivät mahdu podiumille kansallislaulua kuulemaan. Peukalo on päto esimerkiksi ison haavan tukkimisessa. Ja raa'assa voimassaan – kannattaa ihastella peukun jylhää tyveä – peukalo pystyy myös viehkouteen ja tismallisuuteen. Mutta sopuisuus hansikkaan sisällä perustuu viisikantayhteistyöhön, eikä rankijärjestys taikka hierarkkisuus, jollei täysi anarkkisuuskaan, ole kädelle tunnusomaista.

5. Mikä on peukalon rooli ihmisyyden kannalta?

Ennen muuta se sanoo, ihminen on eläin. Kädellisyys on ihana asia ja kädellisyys kauneinta laholaisuutta. Eläimyys on aseistariisuvinta ihmisyydessä. Lisäksi kai ihmispeukku mahdollistaa täydessä vastasormisuudessaan muitten kädellisten käsiin verrattuna monipuolisemmat tekemiset, jotka voidaan palauttaa kahteen päämuotoon: tarkkuus- ja voimaotteeseen. Kuten neuvokkaimmat primatologit tapaavat sanoa, ihmiskäsi on erikoistunut olemaan erikoistumatta. Tästä ei pidä riehaantua palauttamaan 'kulttuurina' 'luontoon' tai 'sosiologiaa' 'evoluutiobiologiaan'. Suositeltavaa sen sijaan on joskus muistuttaa siitä, että ihmisyhteiskunnat ja -ajattelu, ja viime kädessä ihmiselimityn nykymuotokin, ovat syntyneet yhteistoiminnasta ja vuorovaikutuksesta ympäristön kanssa. Ja että kädellisten tapa toimia ja vuorovaikuttaa on käsipohjainen ja käsikeskeinen.

6. Mitä neuvoja haluaisit Kyyhkysen lukijoille antaa?

Seuratkaa peukaloitanne ja etsikää nuuskakuoppalihaksenne.

“Kädellisyys on ihana asia ja kädellisyys kauneinta laholaisuutta.”

RETROPELIKORNERI

Otimme tarkastelun alle koko kansakunnan Matolaatikon, Nintendo 8-bittisen! Onko yhtään 80-luvun lasta joka olisi välttynyt tältä suurenmoiselta keksinnöltä? Jokainen muistaa, kuinka ar-papeliä oli saada pelikasetteja toimimaan. Ensin resettiä pari kertaa, sitten power off. Sen jälkeen puhallettiin kasettiin.

Nostalgian kourissa vääntäydyimme Matiauksen residenssiin testaamaan, onko tuon lapsuuden suosikkimme viehätysvoima vielä tallessa.

Tällä kertaa pelitestiin valikoitui Megaman 5. Tämä on joskus tahkottu läpi. Siitä huolimatta olo on kuin kotiin palaisi, sillä nämä pelit ovat menneet motoriseen muistiin.

Pelimekaniikaltaan Megamanit eivät juurikaan eroa toisistaan. Megaman liukuu, hyppää, ampuu ja saa uusia aseita voitettuaan kentän loppuvastustajan. Kuitenkin uudemmissa osissa on ladattava megabuster-ammus, erilaisia apureita kuten Rush ja se Beat-lintu. Viidennessä megamanissa pitää etsiä kapseleita joiden keräämisestä saa palkinnoksi sen perhanan linnun, jolla ei tee mitään.

Level design ja grafiikat ovat piirrosmaisia ja sinppeleitä - pelituntuma on erinomainen. Megaman tottelee hyvin, eikä ohjelmoinnissa ole kompuroitu. Pelistä sen sijaan paistaa läpi taktikoinnin puute. Joissain Megamaneissa on lähes mahdotonta päästä tiettyjä vastustajia läpi normi-ammuksilla ja pelaaja oppii vain yrityksen ja erehdyksen kautta, mikä kenttä pitää mennä ensin että pääsee jonkin toisen kentän läpi.

Tässä Megamanissa vaikeutta on tasapäistetty. Millään saavutetulla supervoimalla ei ole juuri merkitystä loppuvastuksia vastaan. Ne tulee vain opetella rajulla tahkoamisella. Sen sijaan viimeisen pahiksen linnassa on kohtia joita ei pääse läpi ellei käytä aseita. Jos aseiden amukset loppuvat väärässä kohdassa, huomaat jääneesi jumiin kohtaan josta ei pääse millään pois ja joudut aloittamaan kentän alusta hyppäämällä piikkeihin tai kuiluun.

Musiikit ovat myös taattua laatua. Muutama aiemmista osista tuttu melodia palaa ja tämän vanhan nintendonörtin sydän sulaa.

Teksti & kuvat: Antti Virtanen & Matias Koponen

Käsikirjoitus: Antto Hinkkanen // Kuvitus: Hanna Peuraniemi

2011
GRADUPÄIVÄKIRJAT

Käsikirjoitus & kuvitus: Ilari Lahtela

Käsikirjoitus: Antto Hinkkanen // Kuvitus: Anna Mäkituomas

CHEERIO, LUKIJANASSUKKAMME!

Arvostamme Kyyhkysessä palautettanne. Siksipä olemme asettaneet TYT:n Olkkariin palauteämpäriin, jonne voit avautua kaikesta helvetin, maan ja taivaan väliltä. Iloista avautujaa Kyyhkynen rakastaa.

KYYHKYSEN ILTAPOIKA VALTO

Ikä: 37

Kotipaikka: HELSINKI

Horoskooppi: VESIMIES

Luonteenpiirteeni: HELLÄ JA LUOTETTAVA

Lempiväriini: VIOLETTI

Unelmien kumppani:
ITSENAINEN MENESTYJÄ, JOKA HALUAA
NÄHDÄ MAAILMAA, EIKÄ KAVAHDA RAK-
KAUTTA JULKISILLA PAIKOILLA

Autiolle saarelle ottaisın mukaan:
SUOLAKURKKUJA JA LEMMIKKIKISSANI
"PYRYN"

Terveiseni Kyyhkysen lukijoille:
JOS ELÄMÄ ANTAA SINULLE SITRUUNOITA,
TARVITSET ENÄÄ VAIN VETTA, SOKERIA
JA HIIVAA